

<p>Jako voda v řece Radbuze uplynulo sto let od první písemné zmínky o existenci organizované tělovýchovy v Dobřanech. Pro přiblížení tohoto období se rozhodl výbor Tělovýchovné jednoty Dobřany vydat tuto publikaci, jako svědectví časů minulých a současnosti.</p> <p>Přibývání českého obyvatelstva v Dobřanech v létech 1890 - 1900 mělo přímou souvislost s počátky zakládání různých spolků a organizací v Dobřanech. Po vzoru zakladatelů české tělovýchovy Dr. Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera, kteří do ní zakotvili své pokrokové ideály, boj za svobodu, demokracii, fyzickou a duševní rovnováhu a představu antické krásy. Tak v roce 1907 vzniká Tělocvičná jednota Sokol Dobřany. Ta zaměřuje svou činnost především na udržování tělesné zdatnosti dobřanských občanů. Proto také lze říci, že v počátcích jejích aktivit jde hlavně o cvičení prostná (obdoba dnešního „sport pro všechny“) a o atletiku. V roce 1910 vzniká v Dobřanech i Klub dělnických cyklistů. V dalších letech pak následují Dělnická tělocvičná jednota, sportovní klub a Klub šachistů Hvězda. Sportovní činnosti se věnovalo i několik spolků německých. V pozdějších letech se objevují i jiné druhy sportů ať jako součást některých z již jmenovaných spolků a organizací a nebo jiných, nově založených. Hodně se sportuje na obou školách zásluhou mnoha osvědčených učitelů. Toto jsou ve zkratce prvopočátky organizované tělovýchovy v Dobřanech.</p> <p>Po roce 1945 nastala doba sjednocovacích počátků tělovýchovy. V Plzni byl ustanoven Tělovýchovný národní výbor. Od roku 1949 pak byly vytvořeny krajské a okresní výbory. Sportovní činnost v Dobřanech byla obnovena krátce po osvobození. Tělocvičná jednota Sokol Dobřany již dne 16. srpna 1945 konala Valnou</p>	<p>hromadu, na které byli zvoleni František Keller starostou, Karel Sládek místostarostou, Josef Macháček náčelníkem a Jiřina Nosková náčelnicí. Na podzim téhož roku již probíhalo pravidelné cvičení v tělocvičnách. Skupina dorostenců při cvičení na přeboru Zpč. župy sokolské v roce 1947 obsadila 3. místo. V roce 1948 dochází ke sloučení dvou dobřanských tělocvičných jednot Sokola a DTJ pod názvem jednota Sokol Dobřany. V roce 1953 mění sportovní jednota název na TJ Baník Dobřany. Následně dochází i ke sloučení se Slovanem Dobřany, který působil v prostorách léčebny. Při hlasování o názvu sloučených jednot pak o jeden hlas vítězí název TJ Baník. V roce 1949 - 1956 zajišťoval rozvoj tělovýchovy stát prostřednictvím Státního výboru pro tělovýchovu a sport. V roce 1957 byl místo něho ustanoven dobrovolný Československý svaz tělesné výchovy, který měl také krajské a okresní výbory. V roce 1960 se v Dobřanech konala okresní spartakiáda, které se účastnilo 1350 cvičenců. Baník rozšiřoval svoji činnost a jeho členové se podíleli brigádnicky např. na výstavbě mateřské školky, na údržbě a opravách sportovních a tělocvičných zařízení. V roce 1960 měl TJ Baník Dobřany šest oddílů: kopanou, základní tělesnou výchovu, odbíjenou, národní házenou, kuželky a oddíl těžké atletiky. Po roce 1990 v rámci reorganizace sportovních organizací a jejího řízení vznikla Sportovní a tělovýchovná unie Plzeň-jih. Naposledy se mění i název jednoty na Tělovýchovná jednota Dobřany. V roce 1992 měla Tělovýchovná jednota Dobřany již jedenáct oddílů: atletiku, badminton, fotbal, kulturistiku, kuželky, nohejbal, stolní tenis, tenis, turistiku, volejbal, a základní tělesnou výchovu. V roce 1993 přibyl hokejbal a roku 1995 i lední hokej.</p>
--	---

Atletika

Z historie

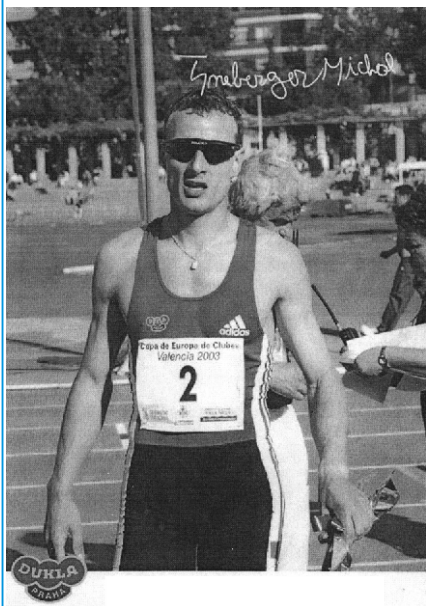
Běžecké a technické disciplíny byly základem všech olympijských her. Moderní atletika má své kořeny v Anglii 19. století, hlavně na školách a univerzitách v Oxfordu a Cambridgi. Sportovní klání těchto univerzit v roce 1864 vedlo k národnímu šampionátu organizovanému Amatérským atletickým klubem. Po Olympijských hrách v roce 1896 se atletika rozšířila po celém světě. V roce 1912 byla založena Mezinárodní amatérská atletická federace.

Atletický oddíl

Počátky atletiky úzce souvisí s prvními sportovními spolky v Dobřanech. V těch se v počátcích hlavně cvičilo a běhalo. Proto bylo mnoho nadšenců, kteří se v tak dlouhé době atletikou zabývali. Jedním z těch, který se atletice věnoval byl p. Novotný. Po něm se v roce 1963 do Dobřan přistěhoval z Klatov Jiří Malina se svou manželkou. Aktivní atlet, běžec středních tratí. Ten si povšíml skupinky chlapců, kteří na Dobyččáku skákali do dálky. Nabídl jim odbornou radu a když projevíli zájem, založili při škole kroužek atletiky starších žáků. Ten měl okolo třiceti dětí. Trénovalo se na louce za starým mostem a zimní kondiční tréninky byly v tělocvičně I. ZDŠ. Na první krosové závody se jelo do Horšovského Týna, zde však běžci sbírali pouze cenné zkušenosti. V dalším roce došlo k rozdělení atletů do výkonostních skupin a úpravě tréninků. Na konci roku pak k předávání medailí v oddílových soutěžích. Na tréninky se jezdilo i na stadiony Škody a Lokomotivy v Plzni, což byl pro děti největší zážitek. Doma se pak mohlo trénovat na atletickém oválu stadionu Baníku Dobřany. To se oddíl stává jeho součástí. Takto připraveni se běžci účastnili krosových závodů v Horšovském Týně, Bečově n/T. a v Karlových Varech. Na těchto závodech Krajského přeboru již atleti Sláva Hornák, Jan Plášil, Václav Piskáček, Milan Mašat, Dana

Hornáková, Jiřina Černá, Libuše Dubanová, Věra Vlachová, Alena Zmeková a další získávali první medaile. Na tyto závody se jezdilo vlakem, neboť nebylo žádné auto k dispozici. Jiří Malina stále jako aktivní atlet na závodech soutěžil v kategorii dospělých. V roce 1966 se Malinům splnil jejich společný sen a dostali hájovnu v Oboře kam se také přestěhovali. Rada dětí opustila základní školu, někteří přestoupili do Klatov a do Plzně a tím tato etapa atletiky skončila. Kroužek atletiky byl znovu založen při ZŠ v Dobřanech v roce 1987. Jejím vedoucím a trénerem se stal Ing. Václav Lobovský. Bez stadionu a jakéhokoli vybavení. Běhalo se na loukách a dálka se skákala na provizorním doskočišti u školy. Po dostavbě stadionu byl v roce 1989 založen v rámci TJ Baník Dobřany oddíl atletiky, který měl deset registrovaných zákyň a šest žáků. Družstvo starších zákyň bylo přihlášeno do Krajského přeboru družstev a obsadilo v něm 4. místo z osmi oddílů. I na krajském přeboru jednotlivců na dráze a v krosu byly dosaženy první úspěchy, první medaile získaly L. Lobovská a T. Úporská. Odchodem dětí na střední školy a do učňovského školství odešla i většina oddílu a bylo nutné začít znovu, s mladšími. Již v této době začala malá, ale poměrně výkonnostně silná skupina dětí narozených v letech 1978-1980. Už v roce 1990 vyhráli žáci Fekl a Hondík Krajský přebor a jsou úspěšní i na dalších závodech. Do této skupiny patří i dnes neúspěšnější atlet z této líhně Michal Šneberger, ale v této době závodil v různých neběžecích disciplínách s rozdílnými výsledky. V roce 1991 vyhráli Krajské přebory P. Hondík a D. Fekl. M. Šneberger závodil ve skoku do výšky a hodů kriketovým míčkem. Přeboru se účastnil také mladý V. Šimeček, nar. v roce 1980. V roce 1992 v kategorii starších žáků jsou opět úspěšní Fekl a Hondík. Roku 1993 vyhrál D. Fekl mistrovství ČR v krosu, což zopakuje v létě i na dráze v běhu na 1500 m. Začínal se prosazovat V. Šimeček i mezi staršími soupeři v kouli a disku. Běžecím disciplínám se čím dál víc začínal věnovat M. Šneberger,

kteřý měl mimořádný tréninkový potenciál. V tomto roce ještě vyhrál Krajský přebor v hodu oštěpem. Družstvo starších žáků končí v Krajském přeboru na 4. místě před takovými oddíly jako byly Union Cheb, Baník Stříbro či TJ Klatovy. Poté co odešel silný ročník 1978 do středních škol a učilišť, a zároveň ti lepší závodníci přestoupili do jiných oddílů, protože v Dobřanech nebyly dorostenecké kategorie ani kategorie dospělých oddíl ukončil svou činnost. D. Fekl v dresu Škody Plzeň a později Dukly Praha získal celou řadu titulů jak na

dráze, tak v krosu, mnohokrát reprezentoval ČR zejména v juniorské kategorii. Později se věnuje duatlonu, kde dosáhl mimořádných výsledků jak na evropské úrovni, tak i na světové. Zajímavých výsledků dosáhl i v. Šimeček ještě v žákovských kategoriích v dresu Baníku Dobřany získal několik medailí z mistrovství republiky a vytvořil žákovský český rekord v hodu diskem. Později v dresu Škody Plzeň a

Dukly Praha vyhrál v letech 1995, 1996, 1997 a v roce 1999 mistrovství republiky v hodu oštěpem jak v kategorii dorostu, tak i juniorů. Medaili z mistrovství republiky získal několikrát v disku a v hale s koulí. Zúčastnil se mistrovství Evropy juniorů a několikrát závodil i za národní družstvo dospělých, např. v roce 2006 v Evropském poháru. M. Šneberger nejdříve v dresu Junior Plzeň, později Škoda Plzeň a Dukla Praha se postupně propracoval do české běžecké špičky. Za svou běžeckou kariéru získal mnoho titulů, od roku 2000 prakticky každý rok titul mistra republiky na středních tratích jak na dráze, tak i v hale. Zúčastnil se halového mistrovství Evropy v roce 2002, kde skončil na 5. místě a na mistrovství Evropy na dráze v roce 2006 postoupil až do finálových bojů. V roce 2004 překonal patnáct let starý halový rekord na trati 1500 m. V témže roce se pak účastnil Olympijských her v Aténách kde bojoval na tratích 800 m a 1500 m což se stalo poprvé v historii ČR.

Badminton

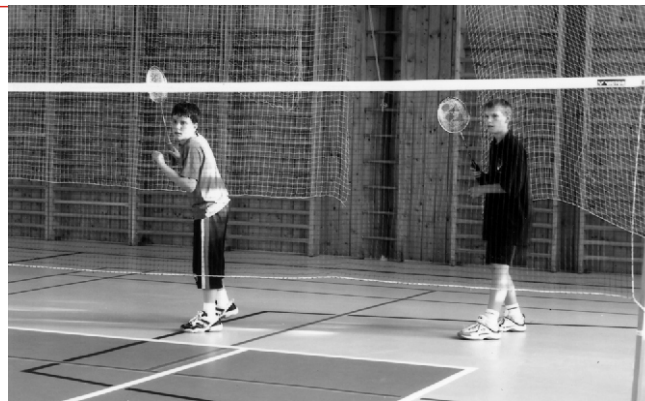
Z historie

Badminton je síťová hra indického původu. V Evropě poprvé hrána v roce 1860 v Badminton Hallu v Avonu v Anglii. Hraje se opeřeným korkovým míčkem a raketou podobnou tenisové, která má delší rukojeť a je lehčí, na hřišti o rozměrech 13,40 x 5,18 m přes síť napjatou uprostřed hřiště ve výši 1,55 m. Pro čtyřhru je hřiště na každé straně o 46 cm širší. Badminton řídí Mezinárodní federace badmintonu IBF, založená v roce 1934. V republice pak český orgán. Z pohledu evropských států jsou nejlepší hráči v Anglii a Dánsku. Ve světě pak trvale v Indonésii, Malajsii a nově v Číně. Čeští jedinci jsou v horní části evropského žebříčku.

Oddíl badmintonu

Oddíl byl založen v roce 1984 a v jeho čele je Ing. Václav Darda. Základem činnosti bylo vytvoření podmínek, zejména nalajnování hřišť, nábor žactva i dospělých a příprava cvičitelů. To vše bylo umožněno jak pochopením představitelů města (hala - 4 hřiště), tak i ředitelstvím školy (1 hřiště). Tam byl také první trénink a setkání oddílu. Protože badminton, ač se zdá být lehkým sportem vyžaduje rychlost, fyzickou, rychlou reakci a postřeh. Proběhl první nábor a přezkoušení pohybové kondice u 44 žáků celkem úspěšně. Získané hodnoty byly vyhodnoceny a staly se pravidelnou porovnávací součástí dalších náborů. Činnost oddílu je možno rozdělit na 2 období.

První období do roku 2000 charakterizované účastí mládeže i dospělých v soutěžích jednotlivců i družstev. V té době vynikla řada jednotlivců od přeborníků kraje až po mistry republiky Formánka a Urbana. Např. sezonu 96/97 zahájil na turnaji mladších žáků na Bílé Hoře trojnásobným vítězstvím Jan Formánek. Zvláštnost ve čtyřhře byla v tom, že partnerem byl náš hráč Vietnamec Tonda Nguyen. Byl

prvním cizincem u ČSBaS a pro jeho registraci byla vydána nová licenční řada. Oba spoluhráči spolu úspěšně pokračovali, až Formánek v dubnu 1997 na mistrovství republiky v Benátkách získal titul mistra. Obdobným způsobem postupoval v nejstarší věkové skupině i Jakub Urban, který střídal v kraji 1. a 2. místo. V roce 1997 se stal mistrem republiky. Společně s nimi slavili úspěchy na turnajích i další spoluhráči Winter, Vojta, Takáč, Skála, Krausové, Vavrejčková, Habartová, Opatrná, Schwarzová a řada dalších jež by tvořily dlouhou řadu. I těch si, ale vážíme za jejich snahu a obětavost. Dalším kladem je, že za podpory a pochopení zastupitelů města byl v dubnu 1998 zahájen 1. ročník turnaje „O pečet purkmistra města Dobřan“. Současně již úspěšně probíhal 5. ročník turnaje „Rodič a žák“ směřující ke zlepšení spolupráce s rodiči. Pro nedostatek děvčat jsme nemohli obsadit koncem období soutěže družstev žactva. Druhé období je poznamenáno několika zásadními změnami, skončila pravidelná roční dotace pro oddíl od ČSTV; změnil se

podmínky pronájmu haly a školní tělocvičny; dosavadní výsledky vedly k přestupům Formánka do Slavie LF, Urbana do Chlumčan a družstva dospělých do Přeštic. Důsledkem toho je pokles tréninkových hodin týdně. Přestože každý školní rok zahajujeme novým náboem žactva spojeným s přezkoušením pohybových prvků, porovnáním zjišťujeme slabší výsledky. Příčiny spatřujeme jednak v rozvoji počítačů, tak i v poklesu tělesné zdatnosti. Proto připravujeme zlepšení spolupráce s rodiči např. „Rodič a žák“, Dny otevřených dveří“ s cílem ukázat požadavky na tento pěkný sport. Přes veškerou snahu se nepodařilo zabezpečit účast na soutěžích žactva. Chceme se s tímto nedostatkem vyrovnat, hledáním více možností tréninku a vstupujeme do každé sezóny se zásadou, že badminton je krásná droga.

Basketbal

Z historie

Hru vynalezl v roce 1891 kanadský učitel tělocviku James Naismith, když chtěl své žáky zaměstnat přes zimu. Světový řídicí orgán Fédération Internationale de Basketball Amateur byl založen v roce 1932, Basketbalové družstvo má deset hráčů, z nichž pouze pět je po hrací dobu na hřišti. Smyslem hry je vhodit míč do soupeřova koše. Hráči míč přemísťují po hřišti driblováním, přehazováním a střelením. K tomu smějí používat pouze ruce. Není dovoleno běhat s míčem v ruce. Hráči mohou dát koš z jakékoliv části hřiště. Tři body jsou za koš z pole a dva za koš z území před tříbodovým obloukem. Jeden bod je za koš z trestného hodu.

Oddíl košíkové

V Dobřanech se o košíkovou (český název) zajímalo více sportovců. Ale protože se hrálo jen venku a na venkovních hřištích, hráli tuto hru převážně studenti. Hráli většinou o prázdninách, a jen přátelské zápasy.

Až kolem roku 1970 se dala dohromady skupina děvčat, která cvičila v ZTV. Ty se pak dohodly, že založí oddíl košíkové. Přesvědčily paní učitelku Evu Tršovou, o které věděly, že řadu let hrála za Slavoj Přeštice. Také Milu Steinerja, který býval hráčem oddílů v Merklíně a Přešticích a hlavně měl trenérský průkaz. Mohlo se tedy začít. Družstvo tvořily Alena Holubová, Dana Hornáková, Jarka Mecerová, Hana Skálová, Olina Steinerová, Eva Tršová, Alena Tůmová a Věra Vlachová. Velkou pomoc oddílu poskytoval pan Jaroslav Skála i další příbuzní hráček.

Bohužel se dnes košíková hraje jen v halách nebo tělocvičnách o minimálních rozměrech hřiště 24 x 12 m a tento rozměr tělocvičny v obou základních školách neměly. Ačkoli vybavení pro košíkovou bylo, mohlo se zde pouze trénovat. Proto musel oddíl požádat sekci

košíkové o možnost hrát domácí zápasy na hřištích soupeřů. Pomocnou ruku nám podal Slavoj Přeštice kde jsme mohli hrát tzv. domácí utkání. Soupeři oddílů byla družstva Domažlic, Holýšova, Karlových Varů, Klatov, Přeštic, Rokycan, Slavoj MP Plzeň, Slavie PF Plzeň a Toužimi. K zápasům se většinou cestovalo vlakem nebo se využilo ochoty pana Skály a trenéra a jelo se auty. Družstvo vydrželo hrát soutěž bezmála čtyři roky. Vzhledem k tomu, že družstvo většinu utkání prohrávalo a drželo se v dolní části tabulky, docházela některým hráčkám trpělivost. Po třetím roce činnosti oddílů bylo družstvo dvě místa před koncem tabulky. Nepomohl ani příchod nových hráček.

Tak roku 1974 ve čtvrtém roce trvání, oddíl končí svoji činnost. Hana Skálová přestupuje do Slavie PF Plzeň a Eva Tršová do Slavoj MP Plzeň. V dalších letech bylo ještě několik pokusů oživit basketbal v Dobřanech. Bylo tak učiněno při ZŠ Dobřany, ale vždy jen jako forma kroužku. Objevil-li se nějaký talent, odešel hrát do jiného města.

Fotbal

Z historie

Fotbal česky kopaná je nejrozšířenější kolektivní hra na světě. Hrají proti sobě dvě družstva o jedenácti hráčích. Cílem hry je dopravit míč do soupeřovy branky bez použití rukou. Vítězí to mužstvo, které dá více branek. Brankář jako jediný se smí míče dotknout rukou a to pouze uvnitř pokutového území. Hraje se dvakrát 45 minut. Počáteční formy fotbalu byly známy v Číně již okolo roku 2700 před naším letopočtem. Dnešní fotbal je vynálezem XIX. století, našel své zakladatele na anglických vysokých školách. První pravidla hry, jak je známe dnes byla vydána na Cambridžské univerzitě v roce 1846. Na jejich základě roku 1862 rektor Thring vybudoval pravidla nová. Dne 26. října 1863 se v Londýně sešli příznivci této hry aby upravili jednotná pravidla a ustavili první fotbalový svaz světa „The Football Association“. Studenti vysokých škol, se po jejich absolvování nechtěli nového sportu vzdát a tak začali zakládat fotbalové kluby. Nejstarší klub se jmenoval „The Forrest Club“ a byl založený v Epping Forrest u Londýna. Dne 21. 5. 1904 byla založena FIFA, jednotná řídicí organizace. První počátky české kopané se datují rokem 1894 v Roudnici. Kopaná se začala rozvíjet hlavně na školách a některých panstvích. První ryze český klub byl AC Sparta Praha založený 1894 a také Athletic Club Plzeň, ty pak v roce 1895 následovala SK Slavia Praha. Českému fotbalovému svazu byl položen základ 19. října 1901 a členství v něm přijalo sedmnáct klubů. V roce 1911 se stalo mužstvo Čech sestavené z hráčů Sparty a Slavie amatérským mistrem Evropy. Dne 26. března 1922 dochází k založení Československého fotbalového svazu a v následujícím roce k jeho přijetí za definitivního člena FIFA.

Fotbalový oddíl

První zmínka o fotbale v Dobřanech je z roku 1910, kdy několik nadšenců zkoušelo tuto hru na loukách obliž Plzeňské ulice. Sportovní Klub Dobřany byl založen roku 1923. Další písemnosti o fotbale v Dobřanech se objevují až 28. ledna 1934 zápisem z valné hromady SK Dobřany, kde bylo přítomno 29 členů a byl zde zvolen předseda Václav Plajner, který byl později vystřídán Tomášem Kohoutem. Sportovní Klub v té době vykazuje řádnou činnost včetně registrací hráčů a pravidelných výborových schůzí. Fotbal se v té době hrál spíše jako přátelské zápasy s účastí na různých turnajích. SK Dobřany již v této době měl mužstvo mužů, dorostu, žáků a starých pánů. Základní jedenáctku mužů tehdy tvořily hráči Fišer, Fládr, Halada, Pašek, Pošar, Psohlavec, Šlehofer, Škrabal, Špillar, Trojan, Trajner a trénerem byl Pelikán. K velkému rozvoji fotbalu v Dobřanech dochází po válce v roce 1945. V roce 1946 hrál SK Dobřany župní přebor III. třídy. Ten vyhrál a v následující sezóně postoupil do I.B třídy. Mužstvo hrálo převážně v sestavě: Červený, Svoboda, Pastuch, Franěk, Šerhant, Němec, Tušek, Tobrman, Halada, Vališ, Hájek, Koláček, Havlíček, Larva, Kavalír, a Král. Předsedou SK Dobřany v roce 1947 byl F. Bernášek, jednatelem J. Fládr a sekretářem A. Vomáčka. V létech 1949 - 1958 hrály Dobřany střídavě krajskou I.B třídu a okresní přebor.

Rokem 1958 počíná vzestup dobřanského fotbalu. V tomto roce Dobřany postoupily do I.A třídy a v sezóně 1959 - 1960 vyhrály i tuto soutěž a postoupily do divize. Tehdejší tréner Sláva Štěpán měl k dispozici tyto hráče: Hop, Moravec, Chromec, Havlíček, Plaček, Roudnický, Polívka, Roušal, Pošar, Heřmánek, Sadloň, Veselý, Kovařík, Bauer a Rohlíček. Po roce Dobřany sice sestoupily, ale v sezóně 1962 - 1963 opět vyhrály I.A třídu a postoupily do divize znovu. Mužstvo hrálo převážně v sestavě Hornák, Bultas, Kovařík, Hes, Heřmánek, Bauer, Voráček, Skrinay, Dolák, Černák, Ježek a hrající tréner Roušal. Hybnou pákou v oddíle byl předseda Matha. Běžná návštěva se pohybovala kolem 300-500 diváků. Na derby s

Slavné mužstvo z roku 1963, které hrálo divizi

Chlumčany jich v roce 1958 přišlo přes 1500. Po roce opět sestoupily do I.A třídy. Ještě jednou Dobřany bojovaly o postup do divize se Sulkovem, ale marně. Následující sezónu 1966-1967 pak sestoupily do I.B třídy. Tuto soutěž s přerušením v sezóně 1970-1971 udržely až do roku 1973, kdy sestoupily do okresního přeboru. O zlepšení dobřanského fotbalu se postupem do I.B třídy postarali v sezóně 1976-1977 hráči Hornák, Šesták, Malán, Flaks, Dvořák, Strohmaier, J. a V. Harantové, Hess, Mecera, Mareš, Fišer, J.a H. Špílerové, Kopec a Kripner s trénerem Pošarem. Dobřany hrály I.B třídu až do roku 1981, kdy sestoupily do okresního přeboru a v roce 1983 pak na samotné dno do III. třídy. Nastala nejčernější doba dobřanského fotbalu. Zlepšení nastalo příchodem trénera Zacha, který v letech 1992-1995 kolem sebe soustředil partu dorostenců, kteří vytvořili základ mužstva, kterému se v roce 2000 opět podařilo postoupit do I.B třídy. Mužstvo tehdy tvořili: Plaček, Lejsek, Homr, Škoda, Matula, Houfek, Oxa, Krátký, Krejčík, Havlík, Malý, Sosnovec, Blecha, Mora, Šneberger, Lecjaks ml., Plincener, Schovánek, Dvořák a Eisman. Trénerem A. mužstva v té době byl Lecjaks st., předsedou Eisman st. a jednatelem Plaček. V roce 1996 začal oddíl fungovat na nových základech. Byla založena mužstva minižáků, žáků, dorostu a B. mužstva mužů. Po finančních problémech oddíl se v roce 1998 stala hlavním sponzorem Stavební firma Lecjaks Dobřany. Po roce 2001 Dobřany střídavě hrají I.B třídu a okresní přebor s hráči: Hůrka, Škoda, Dvořák, Eisman, Krátký, Oxa, Hes, Blecha, Havlík, Kotas, Trdlička, Sosnovec, Plincener, Mrázek, Tumpach, Černý, Kunitzký a Opatrný trénerem byl Vajaji. Po sestupu do okresního přeboru hrálo mužstvo v sezóně 2005-2006 baráž o udržení. To se mu nakonec podařilo. V sezóně 2006-2007 mužstvo posílilo a opět usiluje o návrat do krajských soutěží pod vedením trénera Polívky. Po roce 2000 se daří i našim mládežnickým mužstvům. V sezónách 2003-2005 hráli naši žáci pod vedením trénerů Plačka, Bouce a Krátkého Krajskou soutěž. Po sestupu hrají okresní přebor až do dnes. Dorost

hraje Krajskou soutěž již od roku 2005. Jeho hráči občas zaskakují v družstvu mužů. Na trénerských postech se vystřídali Smetana, Vajaji, Impseil a Kunitzký st. Pěkných výsledků dosáhli i minižáci, kteří se v sezóně 2005-2006 pod vedením trénerů Lecjake a Pošara stali okresními přeborníky a v přeboru kraje skončili třetí. Současné složení výboru fotbalového oddílu je: Petr Škoda předseda, Václav Lecjaks jednatel, Lenka Kunitzká pokladník, Karel Kunitzký správce hřiště a členové Pavel Polívka, Radek Smetana, Dušan Plaček a Jaroslav Krátký. V šedesátých a sedmdesátých letech hrálo v Dobřanech mnoho vynikajících hráčů, někteří z nich pak hráli i I. ligu. Zde je nutné jmenovat Josefa Šnajdra, Jirku Tuška, Frantu

Pošara, Jirku Hopa a Františka Boudu. Ještě jedno jméno je nutno vzpomenout a to brankáře Tondu Hornáka, který od roku 1963 až do roku 1984 odehrál za první mužstvo Dobřan kolem 400 mistrovských zápasů a mnoho přátelských a pohárových utkání. Oddíl působil pod názvy SK Dobřany v létech 1923-1949, Sokol Dobřany v létech 1949-1951, Baník Dobřany v létech 1951-1991 a od roku 1991 TJ Dobřany. V padesátých a sedmdesátých letech při vojenském útvaru v Dobřanech působila Dukla Dobřany, která hrála Krajskou soutěž. Jednota vlastní travnaté hřiště s kabinami a občerstvením. V poslední době došlo k vydláždění a zastřešení místa pro diváky. Je připravený prostor k vybudování druhého hřiště. V současné době chodí na fotbal v průměru 150 diváků což je slušná návštěva. Je dobré, že diváci chodí i na mládežnická utkání. Je možné říci, že zázemí fotbalového oddílu je na dobré úrovni, jen ta krajská soutěž pro muže chybí. Ale blýská se na lepší časy, neboť v mládežnických mužstvech působí mnoho nadějných hráčů. Za deset let bude dobřanský fotbal slavít sté výročí. Věříme, že i postavení družstev v soutěžích bude takové aby bylo opravdu co slavit. Za malou zmínku jistě stojí období druhé poloviny šedesátýchlet kdy party milovníků této hry hrály tzv. Dobřanskou ligu. Hráli spolu mladíci i starší páni o počtu sedmi hráčů. Hřiště vznikla na různých plátcích po celém městě. Mužstva často nesla v názvu jméno čtvrti kde měli své hřiště jako Flamengo HB, FC Dobytčák, Inter Slovany, Juventus Cintorín, FC Plzeňská ulice, FC Hvízdalka, FC Rajčůr, AC Donald a mužstvo s nejslavnějším hřištěm Maracaná Dobřánky. I tyto zápasy budily zájem diváků obzvláště proto, že při nich nebyla nouze o legraci.

Národní házená

Z historie

Národní házená je původní česká hra, jejíž vznik je datován rokem 1905. U jejího vzniku stál prof. Křištof. Původní názvy této hry byly, přenášena, cílová, česká házená až současný název, národní házená. Hřiště pro hru má rozměry 45 x 30 m a je rozdělené na tři třetiny. Branky mají rozměr 2,40 x 2 m. Družstva mají sedm hráčů, mohou je střídat další čtyři hráči. Pohyb hráčů na hřišti je omezen tak, že bránící hráči nesmí hrát v útočné třetině a naopak útočníci v třetině obranné.

Oddíl národní házené

První pokus o založení oddílu národní házené byl učiněn již v roce 1946 při tehdejší DTJ Dobřany. Po sehrání několika přátelských utkání mužů bylo zřejmé, že podmínky pro trvalou činnost nejsou dostatečné. Bylo tedy od založení oddílu upuštěno. Největším problémem byl nedostatek hráčů, protože několik jich hrálo současně i kopanou. A tak často bývalo dost těžké dát dohromady potřebný počet hráčů ke hře. I když výsledky přípravných zápasů naznačovaly, že by hra nemusela být tak špatná, přece jen zde nebyla potřebná záruka, že mužstvo bude schopno plnit povinnosti soutěžních utkání.

Druhý pokus o založení oddílu a možno říci, že úspěšný, byl v roce 1961, kdy se podařilo dát dohromady partu kluků, kteří o házenou projevíli zájem. Začalo se trénovat bez branek, nejprve na „dobyčtím plácku“ u kina. Pak se parta přestěhovala do sportovního areálu „Džungle“ poblíž Psychiatrické léčebny. Za podpory několika obětavých rodičů a finanční podpory TJ Baník byly zhotoveny branky a koupeny sportovní potřeby ke hře. Za přípravnými zápasy se jezdilo na kolech po celém okolí a výsledky byly odpovídající nováčkovské hře. Po přihlášení do soutěže vznikl nový problém. Přípravované hřiště v Džungli nebylo ještě dokončeno a tak mužstvo muselo hrát

na hřišti vojáků v kasárnách. To znamenalo, před každým utkáním naložit branky na káru a z Džungle je převést do kasáren. Po zápase je zase odvézt zpět. Tohle všechno odpadlo po dokončení škvárového fotbalového hřiště. Mohlo se na něm daleko více trénovat. Hned se to projevilo na výsledcích. Zatímco v přípravných zápasech dostávalo mužstvo nakládačky, mistrovské zápasy byly úplně o něčem jiném. Nejenže mužstvo vyhrávalo, ale předvádělo i hezkou házenou, poráželo daleko zkušenější mužstva a tak největším úspěchem bylo vítězství v jedné ze skupin okresního přeboru Plzeň-jih a tím i postup do krajského finále, které se hrálo turnajovým způsobem v Rokycanech. To byl největší zážitek pro naše žáky. Nejenže na vlastní oči viděli jak vypadá hra prvligových házenkářů. Protože v průběhu turnaje sehrály domácí Rokycany své mistrovské utkání na, které přišlo přes dvě stě diváků a ti zůstali i nadále. Hra našeho mužstva se jim líbila tak, že nám fandili až z toho byli dobřanští kluci vykuleni.

Vedle družstva žáků se podařilo založit i družstvo žákyň, které však přesveškerou snahu nebylo tak úspěšné jako žáci. Málo úspěšní byli i dorostenci, kam postoupili hráči z žakovské kategorie. Protože postupem času se nedařilo získávat nové členy, a mládež dávala přednost jiným sportům, oddíl ukončil svoji činnost v roce 1963.

Za zmínku jistě stojí léta 1978-1983, kdy byl do místní posádky převelen útvar z Mostu a s ním i mužstvo mužů, které hrálo I. ligu národní házené. Po úspěšném prvním roce odešli do civilu hráči, kteří byli oporami. Noví hráči nedosahovali takových kvalit, aby je plnohodnotně nahradili. A tak po dvou letech mužstvo z ligy sestoupilo do Západočeského krajského přeboru. Následně se útvar i s mužstvem vrátil zpět do Mostu.

Hokejbal

Z historie

Je to relativně mladý sport, který vychází z ledního hokeje. Podobá se mu, po stránce formální i obsahové. Příbuznost k lednímu hokeji dokazuje stejná hokejka, rozměry branek a z větší části i pravidla hry. Zásadní je skutečnost, že hráč hokejbalu se staví do jedné řady s hráčem ledního hokeje a považuje hokejbal za sport, který přímo z ledního hokeje vznikl. Ne tedy z pozemního hokeje jak se mnozí často domnívají.

TJ Snack Dobřany

Klub byl založen v polovině roku 1993 Liborem Opltem a Romanem Tvrdíkem. Svůj první oficiální zápas odehrál již v říjnu téhož roku. V prvních sezónách se klub účastnil nižších soutěží v rámci kraje. V roce 1999 se podařilo postoupit do I. ČNHbL. Od roku 2000 pak A team obsazuje pravidelně přední místa ve druhé nejvyšší v ČR. Největším úspěchem je druhé místo v sezóně 2003/2004. V roce 1995 došlo ke vzniku družstva žáků. Výborným výsledkem bylo vítězství v Regionální lize Severo-západních Čech v roce 2001 a první místo v Severo-západní skupině mistrovství ČR starších žáků v roce 2004. V roce 2004 pak vzniká družstvo dorostu, které hned v úvodní sezóně Regionální ligy vybojovalo postup do Extraligy staršího dorostu, kde se drží stále na předních příčkách. Od roku 1997 hraje klub na vlastním hřišti pod halou. Hřiště zniklo za tvrdé práce celého klubu bez jakékoliv finanční podpory.

Zásadním zlomem v dobřanském hokejbalu se stalo léto roku 2002. Dne 22. září bylo totiž slavnostně otevřeno nové hokejbalové hřiště, splňující všechny přísné požadavky stanovené Českomoravským hokejbalovým svazem jako podmínku pro účast v I. České národní lize a později též v dorostenecké Extralize. Velké díky patří především městu Dobřany a TJ.

V současné době má hokejbalový klub čtyři oddíly. A team hrající I.ČNHbL, B team hrající ligu Plzeňského kraje, starší dorost hrající Extraligu a starší žáky bojující v Mistrovství České republiky skupina Severo-západ. Klub vystupuje pod názvem TJ Snack Dobřany a má 154 členů. Prezidentem klubu je Josef Hájek, vedoucím A mužstva byl Jaroslav Poláček, kterého ze zdravotních důvodů vystřídal Martin Fořt. B mužstvo vede Jaroslav Vrbovec, dorost vede Václav Tůma s Jaroslavem Vrbovcem a žáky Roman Tvrdík. Prioritou dobřanského hokejbalu je úspěšná reprezentace města a především výchova co nejvíce mladých hráčů pro jejich další herní a společenský růst. Důkazem jsou naši dorostenci v reprezentačních týmech ČR. Např. hráč Petr Majer, který se stal v roce 2005 mistrem Evropy v kategorii starší dorost. Rok poté na Mistrovství Evropy 2006, získal zlatou

medaili i bratr Petra, Jan Majer a to v kategorii mladší dorost. V kategorii starší dorost získal zlato pro změnu Jakub Šebo. Úspěšný podzim sezóny 2006/2007 zakončili hokejbalisté TJ Snack Dobřany postupem na první místo I. České národní ligy. „Cením si přístupu hráčů a výkonu týmu v závěru podzimu. Musíme, ale makat i nadále, abychom měli z čeho vycházet v jarních bojích o udržení výborné pozice pro play off a abychom dobrou sezónu zúročili ve vyřazovacích bojích“ řekl trenér Snacku Petr Chvojka.

Kanoistika

Z historie

Kanoistika se stala sportovní disciplínou v roce 1865, když John McGregor postavil kánoi, na níž se dalo používat jak pádlo, tak i plachta. V roce 1866 založil ve Twickenhamu kanoistický klub. Kánoe používají jednoduché pádlo, kajaky pak pádla zdvojená. Závody na divoké vodě pocházejí z hor Rakouska a Německa. Mezinárodní kanoistická federace byla založena v roce 1924.

Vodácký oddíl

Vše začalo v roce 1963, kdy skupina kamarádů začala mluvit o dovolené na vodě. Bylo jich šest a nikdo v té době neměl s vodáckým sportem žádnou zkušenost. Neměli ani žádnou loď a tak si vzpomněli na místní hasiče, kde měli záchraný člun, který jim půjčili. To byl počátek života vodáckého oddílu.

První řeka, kterou sjeli byla Vltava a pak každý rok nějaká jiná. Některým tato turistická činnost nestačila a tak si pořizovali lodě lepší a modernější jak kánoe tak i kajaky. V roce 1965 se oddíl zaregistroval na ČSTV, vše pak šlo lépe. U zrodu oddílu byli Václav a Miroslav Kolovratníkové, Václav a Jiří Brožové, Josef Kraus, Jiří Hladík, Walter Novák, Viktor Holub, Jiří Hes, Jan Valenta, Václav Dufek, Václav Novák, Jiří Kraus, Jindra Hes, Jindra Baur, Vladimír Berka, Jiří Marek, Jindra Reitšmíd a František Halada. Členové oddílu chodili na školení vodní turistiky, zúčastnili se kurzů v Tatrách a ve Staré Boleslavi, kde se jim věnovali významní sportovci a činovníci ČSTV. V krátké době se dostavily úspěchy. Podařilo se vybudovat sklad a klubovnu na ostrově u mlýna a úspěch měly i akce a závody na divoké vodě za městem v místě zvaném Štrajštl. Mezi úspěchy lze zařadit i to, že hosty na tomto závodě byli reprezentanti USA. Do Dobřan jezdili i nejlepší závodníci z Čech a Moravy.

Po výměně generací se tento oddíl zaměřil jen na turistickou činnost.

V roce 1986 došlo v loděnici k požáru, kde shořely všechny lodě a tak skončila činnost vodáckého oddílu.

Karate

Z historie

Původ karate se datuje daleko do minulosti staré Číny. Tam v klášteře Shao-lin mnich Daruma učil své žáky metodám rozvoje vytrvalosti a fyzické síly nezbytných k tomu aby byli schopni snášet bolest a kázeň. Toto cvičení bylo přeneseno na Okinawu, kde se smísilo s dávnou bojovou technikou. Feudální pán Kagoshirmy zakázal používání zbraní a to vedlo k rozvoji umění boje „prázdnou rukou“ a díky čínskému původu se nazývalo „karate“. Poprvé bylo oficiálně předvedeno veřejnosti v roce 1922, kdy v Tokiu předvedl Funakoshi ukázky císaři. Zůstal pak v Japonsku, kde začal vyučovat toto bojové umění. V osmdesátých letech přišlo karate také do Čech. Režim tomu však nepřál. Cvičilo se podle různé propašované literatury. Proto se největší nadšenci a hledači této cesty vypravili za Shihanem Hideo Ochim a vyvolali jednání s Japonskou asociací karate. Oddíly, které v roce 1995 projevíly zájem a přistoupily na podmínky, byly přijaty JKA. Garantem a zkušebním komisařem pro Českou republiku se stal Shihan Hideo Ochi. Japonská asociace karate (japonsky Nihon Karte Kyokay) je nejstarší organizací. Založili ji pánové Masatoshi Nakajama, Hidetaka Nishijama a Isao Obata v roce 1949. Japan Karate Asociation sdružuje přes 140 států a je propagátorem garantem stylu Shotokan-ryu, jehož název vznikl na počest prvního Dojo. Od roku 1958 je karate-do shotokan-ryu začleněno do výuky v japonských školách spolu s kendo a judo.

Oddíl Karate

JKA Karate v Dobřanech byl založen v roce 2001 při Základní škole Dobřany. Od 1. 1. 2005 oddíl přešel pod Tělovýchovnou jednotu v Dobřanech a stal se tak jejím nejmladším oddílem. Základna oddílu se pohybuje okolo 20-ti aktivních členů. Jeho vedoucím je Stanislav Křištof. Jelikož oddíl JKA Karate je jediným v kraji, byl 29. 4. 2005

přiját do Jihočeského svazu. Oddíl má velkou čest, že mu bylo propůjčeno jméno Shirokan Dojo Dobřany. Oddíl pravidelně cvičí šestkrát týdně v tělocvičně ZŠ a u pana Křištofa. Průběžně provádí nábor nových členů již od věku 6-ti let. V každém roce své činnosti uspořádal oddíl pro děti letní tréninkový tábor, na kterém se děti učily základům karate. Přáním oddílu je, aby i malým dětem bylo umožněno poznat i jiné hodnoty nežli jsou hodnoty konzumního člověka.

Kuželky

Z historie

První zmínku o hře „v kuželky“ uvádí ve 12. století před n.l. básník Homér. U nás se o kuželných zmiňují spisovatelé K. V. Rais a Karolina Světlá.

Nejvíce se dbalo, aby dráhy byly vodorovné, bývaly 10-20 m dlouhé a 1,5 m široké. První sportovní kuželkářská organizace vznikla roku 1885 v Drážďanech. Mezinárodní kuželkářská organizace International Bowling Association (IBA) byla založena ve Stockholmu v roce 1926. Naše organizace vznikla 11. ledna 1937 a nesla název Asociace československého sportu kuželkářského a jejím předsedou byl Pavel Varsík. Od roku 1952 se několikrát změnil název této organizace. Po vzniku samostatné České republiky zůstal název Česká kuželkářská asociace (ČKA) a nově vznikla Česká bowlingová asociace (ČBA). Kuželky mají jednu dráhu širokou 1,5 m, devět kuželek a staví se do tvaru kosočtverce o rozměrech 1 x 1 m. Hrací koule váží 2,95 - 3 kg. Kuželky se liší od Bowlingu počtem a sestavením kuželek, velikostí a váhou koule se kterou se hraje. V kuželnách dosahují čeští hráči vynikajících výsledků, stali se několikrát i Mistry světa.

Oddíl kuželek

V Dobřanech vznikl Kuželkářský klub v roce 1945. Postavená krytá kuželna u Lidového domu byla vybudována s velkým nadšením a obětavostí všech členů. Původní dvě dráhy měly asfaltový povrch o rozměrech 19,5 m k první kuželce a rozběžiště s náběhovým prkmem 6,5 m. Poražené kuželky se stavěly ručně. V roce 1974 se provoz na kuželně zastavil z důvodu nedostatku hráčů.

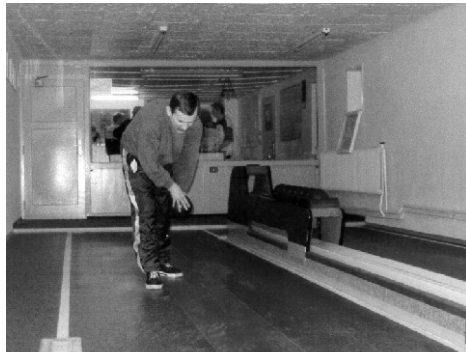
Od roku 1978 začala nová etapa kuželek v Dobřanech. Oddíl při TJ Dobřany částečně omladil svoji základnu a začal hrát okresní soutěže. V roce 1982 se na kuželně zabudovaly starší stavěče kuželek. Přistavěly se šatny s kotelnou a sociální zařízení. Od té doby

se začal zvyšovat zájem o tento sport. Roku 1989 se na stávající asfaltový povrch položil nový, moderní povrch saduritový. Oddíl se dvěma družstvy dospělých se rozšířil o družstvo dorostenců. Ti v roce 1993 dosáhli, velkého úspěchu kdy vyhráli Západočeský krajský přebor s nárokem na postup do II. kuželkářské ligy dorostu. Zároveň byli vyhodnoceni jako nejlepší dorostenecký kolektiv okresu Plzeň-jih. V roce 1995 měl oddíl již 30 členů a hrál tři soutěže: Krajský přebor I. a II. třídy a okresní přebor. Dorostenci přešli do mužské kategorie, a proto nebyli v soutěžích obsazeni. Z názvu zmizelo slovo „Baník“ a dodnes se používá jen „TJ Dobřany“.

Roku 2001 prošla kuželna další modernizací. Od základu se vybudovaly nové dráhy, zrekonstruovala se elektronická část, nové ovládací panely s tiskárnami a nové podlahy v místnosti pro občerstvení a obsluhu stavěčů. Pro lepší podmínky našeho sportu byla v roce 2005 také vybudována plynová přípojka s tím i plynové topení. Pro veřejnost oddíl pravidelně pořádá Vánoční turnaj pro neregistrované, v roce 2006 již dvacátýčtvrtý ročník. Oddíl také pronajímá kuželnu různým společnostem. V roce 2007 je v oddílu registrováno 34 dospělých a 5 dorostenců. Dospělí hrají soutěže družstev: Západočeskou divizi, Plzeňský přebor a Sdružený okresní přebor. Dorost hraje Plzeňský přebor.

Zatím byl pro oddíl nejúspěšnější soutěžní ročník 2005-2006, který odehrálo A družstvo ve III. kuželkářské lize mužů. Hrálo se v pronajaté kuželně Slavoj Plzeň. Tato soutěž se hraje na 120 hodů sdružených a musí se hrát na čtyřdráze. Družstvo hrálo ve složení Jiří Baloun st., Jaroslav Otto, Aleš Sobotka, Otta Sloup, Milan Vrabec, Josef Fišer st., Jiří Baloun ml. a Václav Šesták.

Hokej

Z historie

Lední hokej vznikl v Kanadě roku 1860. Je to branková sportovní hra dvou družstev o šesti hráčích hraná na ledové ploše. K utkání může nastoupit dvacet hráčů a dva brankáři, kteří se během hry střídají. Hraje se 3x20 minut čistého času. Cílem hry je dopravit hokejkou kotouč z tvrdé gumy do branky vysoké 1,22 m a široké 1,83 m. Ledová plocha je ohraničena mantinelem. Lední hokej řídí Mezinárodní federace ledního hokeje IIHF, založená roku 1908.

Oddíl ledního hokeje

Počátky ledního hokeje v Dobřanech se datují do druhé poloviny padesátých let. Kdy pod vedením trénera p. Hrdiny vznikl první

oddíl. Sloučením s mužstvem z Nové Vsi vznikl silný tým Dobřan, který hrál Krajský přebor a usiloval o postup do divize. Tehdejší mužstvo hrálo ve složení Duchek, Lorenc, Šístek, Hanuš, Lapert, Šneberger, Novák, Kopecký, Sneider, Franěk, Roušal, Rotenborn, bratři Volfové, Valchář, Penzler, Mašek, Šefl a i pozdější československý reprezentant Standa Sventek z Nové Vsi. Později odešli někteří hráči do prvoligových oddílů a někteří museli narukovat na vojnu. Proto po čtyřech letech mužstvo odstoupilo ze soutěží a ukončilo činnost. Pod rybníkem Kotynka bylo i hokejové hřiště s mantinely a umělým osvětlením, které však nebylo možno napouštět neboť bylo z kopce a tak se na něm hrálo jen pár zápasů. Další pokus o lední hokej v Dobřanech je z roku 1995 kdy byl založen HC Buldocs. Na tréninky jezdil oddíl do Klatov a mistrovská utkání Okresní soutěže hrál v Rokycanech s dalšími osmnácti kluby. Hrálo se ve třech šestičlenných skupinách. V sezóně 1997-1998 hráli hokejisté svá utkání v Plzni na nekryté ledové ploše. V roce 1998 měl oddíl dvě družstva, která hrála Sdružený okresní přebor Plzeň-jih ve skupinách A a B. V roce 1999 pokračoval oddíl ve stejné soutěži, kde ve třech skupinách hrálo dvacet osm družstev a Dobřany skončily v tabulce na 5. místě. Ještě do roku 2006 hrál oddíl okresní soutěže, ale pak ukončil činnost.

Nohejbal

Z historie

Nohejbal, anglicky football tennis je původní český sport. Hra slučuje prvky fotbalu, tenisu a volejbalu.

V této hře se hrají soutěže jednotlivců, dvojic a trojic. Míč se dopravuje přes síť o výšce 110 cm nohou nebo hlavou. Hřiště má rozměry 18 x 9 m a je rozděleno čarou na příjem podání. Za počátky nohejbalu v Českých zemích je některými zdroji považován rok 1922. Tehdy dorostenci SK Slavia Praha hrají na Letné hru „fotbal přes provaz“. První opravdové důkazy o hraní nohejbalu pochází z období před vypuknutím druhé světové války, z roku 1936. V roce 1944 vycházejí první nohejbalová pravidla a ve vyprodané pražské Lucerně se konají Nohejbalové dny. V roce 1953 vzniká první dlouhodobá soutěž, Trampská liga. Se vznikem Českého nohejbalového svazu vzniká i jednotná organizace soutěží. V osmdesátých letech vznikají první mezinárodní kontakty. V roce 1987 vzniká Mezinárodní nohejbalová asociace IFTA. Současná základna čítá bezmála 400 oddílů s cca. 10.000 členy a společně se Slovenskou republikou patří od začátku mezinárodního působení ke světové špičce.

Oddíl nohejbalu

Počátky tohoto sportu v Dobřanech sahají do první poloviny osmdesátých let. Oficiálně byl oddíl nohejbalu v Dobřanech založen v roce 1987. Mezi jeho zakládající hráče patřili Karel Havlík, Karel Kopejsko, Sváta Kováč, Petr Malý, Miloslav Ouda, Jiří Smola, Zdeněk Strejc a Karel Uldrych. V okrese Plzeň-jih nebyl v té době žádný jiný oddíl a tak byli dobřanští zařazeni do městského přeboru Plzeň-město 4. třídy. V průběhu čtyř let se hráči probíjeli do 2. třídy. Od roku 1995 již družstvo hrálo přebor 1. třídy, kterou hrají do dnešní doby. Dne 21. května 2000 se konal okresní turnaj rekreačních nohejbalistů ve Stodě. Pořádala jej Česká asociace Sport pro všechny

Plzeň-jih. Dobřanským nohejbalistům se podařilo zvítězit a postoupit do krajského turnaje hraného v Kralovicích. V roce 2005 bylo utvořeno i B mužstvo, které hraje Oblastní přebor Plzeň-jih. V roce 2007 se základna rozrostla o mladší žáky, kteří jsou přihlášení do krajské soutěže. Mimo mistrovská utkání se hráči účastní mnoha turnajů po celém Plzeňském kraji. Mezi již tradiční turnaje pořádané dobřanskými nohejbalisty, patří Zimní turnaj trojic a Prvomájový turnaj losovaných dvojic.

Odbíjená

Z historie

Odbíjená anglicky volejbal, je sportovní síťová hra pro dvě šestičlenná družstva a šest střídajících hráčů. Hřiště o rozměrech 18 x 9 m je uprostřed předěleno sítí, umístěnou ve výši 243 cm pro muže a 224 cm pro ženy. Míče se smí v poli dotknout nejvýše tři hráči téhož družstva za sebou. Odbíjenou řídí Mezinárodní federace volejbalu FIVB, založená v roce 1947.

Oddíl odbíjené

Po válce v roce 1945 skupina dorostenců Sokola Dobřany, pod vedením učitele měšťanské školy a bývalého ligového hráče Miroslava Noska vybudovala ve válkou zničených kasárnách první volejbalové hřiště ve městě. Mezi těmi, kteří jako jedni z prvních začali s tímto sportem v Dobřanech byli V. Kopecký, L. Benedikt, J. Mašek, V. Moravec, J. Toman, J. Šindelář, V. Keller, J. Štengl, J. Macháček, M. Roušal, S. Louda a J. Freisleben.

Po sjednocení tělovýchovy v roce 1948 přešlo družstvo do Slovanu Dobřany, přišli další hráči L. Virgl, O. Novák, L. Žemlička, P. a M. Moravcovi, V. Šmejkal, B. Vaska, P. Šefl, F. Kešner, J. Demel, P. Herejk a V. Ježek. Začal se budovat nový volejbalový areál v „Džungli“. Přicházeli další hráči a vedení družstva převzal Vincent Šel. V roce 1955 postoupilo družstvo do krajského přeboru a po příchodu dalších hráčů bylo založeno i B družstvo a družstvo dorostenek. Vedle mistrovských utkání oddíl navázal partnerské vztahy s družstvy bývalé NDR BSG Greiswald a Budyšinem mužstvem Lužických Srbů.

V roce 1971 družstvo postoupilo do druhé ligy a v roce 1972 do první národní ligy. V letech 1972-1985 hrály Dobřany střídavě

první a druhou národní ligu. V této neúspěšnější době dobřanského volejbalu vedl družstvo Josef Toman, asistent byl Václav Ježek, trénerem Libor Virgl, kapitánem pak nahrávač Jan Černák. Na mistrovská utkání chodilo až 300 diváků. Družstvo vyhrálo řadu turnajů. Dobřanský oddíl měl v té době družstva žáků, dorostenců a dorostenek kde vyrostlo i několik nadějných hráčů, kteří později hráli v extraligové soutěži např. Voplatek, Kopet a Malán. Tito hráči reprezentovali naši republiku na Mistrovstvích světa, Evropy nebo na Olympijských hrách. V roce

1985 družstvo odstoupilo z druhé národní ligy.

Zbytek hráčů přešel do B družstva, které v letech 1985-1998 hrálo okresní soutěž se střídavými úspěchy. V posledních deseti letech se jedenkrát týdně schází parta příznivců odbíjené, muži, ženy a dorostenci, kteří hrají a trénují společně. Pokus o vzkříšení volejbalu v roce 2000 založením družstva žáků po dvou letech zkrachoval pro nezájem dětí, i když i v tomto období vyrostli v Dobřanech nadějní dorostenci Kalina a Lohr.

Pétanque

Z historie

Pétanque je hra s kovovými koulemi. Hrají proti sobě vždy dvě družstva po třech hráčích (každý hráč má dvě koule) nebo po dvou hráčích a také jeden proti jednomu (každý hráč má tři koule). Cílem hry je dostat co nejvíce koulí svého družstva blíže ke košonku (dřevěná kulička). Každá koule, která je bližší než první soupeřova, znamená jeden bod. Hraje se do třinácti bodů. Hra vznikla v jižní Francii nedaleko Marseille v městečku La Cintat. Zasloužil se o to Jules Le Noir. Po druhé světové válce se tento sport rozšířil téměř do celého světa. Dnes se hraje v Evropě, Africe, Severní Americe a Asii. U nás existuje kolem sta klubů, ve kterých bylo v roce 2006 792 hráčů s licenci a přes 2000 hráčů bez licence. Pétanque řídí Mezinárodní federace pétanque FIPJP. Česká asociace pétanque clubů je členem ČSTV od roku 2000.

Pétanque club

Počátky pétanque v Dobřanech se váží ke sportovním hrám Společnosti Philip Moris v roce 2002. Na tyto sportovní hry do Prahy, byl touto firmou pozván pan Bohumil Kuba a jako svého spoluhráče oslovil pana Zdeňka Dubana. Ač naprostí amatéři v tomto sportu se tito pánové probojovali až do samotného finálového turnaje, kde v konkurenci licencovaných hráčů a reprezentantů České republiky obsadili krásné páté místo. Tento sport je natolik uchvátit, že mezi svými kamarády hledali a také našli další nadšence.

Společný zájem vyústil v založení klubu dne 15. října 2004, který se stal součástí Tělovýchovné jednoty Dobřany. Club založilo těchto osm členů: Zdeněk Duban, Zdeněk Hájek, Josef Harant,

Vladislav Khás, Bohumil Kuba, Pavel Kurka, Ivo Roubíček a Rudolf Rieckel. Na první valné hromadě si členové zvolili jako presidenta klubu Zdeňka Dubana, Bohumila Kubu jako vicepresidenta, hospodářem Pavla Kurku a správcem bulodromu Zdeňka Hájka. Ještě v témže roce započali členové klubu s úpravami terénu budoucího hřiště ve sportovním areálu „Džungle“. Během roku 2005 vybudovali pět hřišť, postavili přístřešek k posezení a relaxaci, upravili ostatní plochy zámkovou dlažbou a oseli trávou. Také připojili areál klubu na zdroj užitkové vody, vybudovali elektrickou přípojku a umělé osvětlení. V této činnosti byl klubu výraznou oporou člen výboru Tělovýchovné jednoty pan Zdeněk Bláha.

Po dokončení hřišť v polovině roku 2005 club uspořádal celkem čtyři turnaje. První, „Turnaj dvojic pro neregistrované“ se konal 1. máje, druhý dostal název „Pivní turnaj“ ten podpořil cenami

Plzeňský Prazdroj. Na konci školního roku club uspořádal pro místní mládež „Dětský turnaj“. Club nezapomněl na ty, kteří mu v tomto roce pomáhali a připravil pro ně sponzorský turnaj. Dvě družstva se také zúčastnili turnaje v Zavlekově, kde za účasti hráčů s licenci postoupila do finálového turnaje. V červnu roku 2005 club zpřístupnil svá hřiště široké veřejnosti. V nastoupené cestě pak club pokračoval i v roce 2006. Na druhé Valné hromadě klubu byl hospodářem klubu zvolen Rudolf Rieckel. V září, na začátku školního roku vznikl při ZŠ Dobřany Pétaňový kroužek. Club tomuto kroužku poskytl hřiště a jeho vedoucím se stal Pavel Kurka, který se dětem věnuje a učí je této hře. Club také v tomto roce zakoupil starší stavební buňku jako svoji budoucí klubovnu. Tu pak členové zrekonstruovali a vybavili potřebným zařízením. Klubovna byla v září slavnostně otevřena za přítomnosti rodinných příslušníků. Club v tomto roce uspořádal již sedm turnajů pro dospělé, „Valentýnský turnaj“ hraný na sněhu, „Turnaj pro neregistrované“ na 1. Máje, „Pivní turnaj“, ve spolupráci se zástupci firmy „Benzina cup“, pro sponzory „Tournoi d' amis“, pokusně také „Noční turnaj“ a jeden turnaj pro mládež, „Dětský turnaj“. Členové hráli také jeden klubový celoroční turnaj jednotlivců, o „Tygra džungle“, ten vyhrál Rudolf Rieckel. Členové klubu se účastnili i jarního turnaje v Plzni, kde byli jedinými amatéry a tak zde sbírali hlavně cenné zkušenosti. Club se opět zúčastnil i turnaje v Zavlekově, kde členové navázali velmi přátelské vztahy s hráči místního klubu. V roce 2006 si také čím dále více občanů přicházelo zahrát i mimo vyhlášené turnaje. Club také pomáhal s pořádáním sportovních dnů místních firem. I nadále se chce club věnovat široké veřejnosti, a proto pro rok 2007 připravil sedm akcí z toho dva turnaje ke 100. výročí založení tělovýchovy v Dobřanech

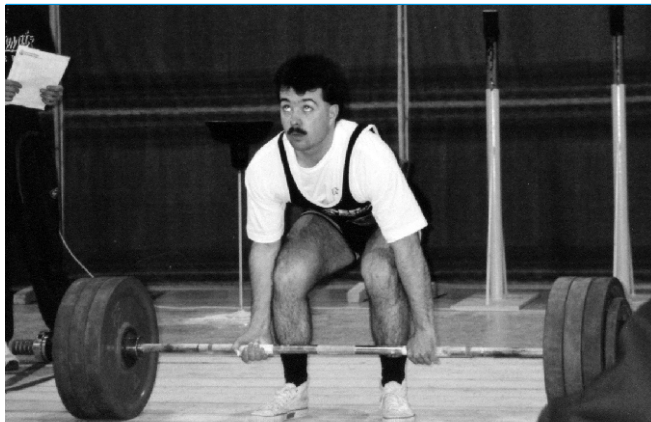
Silový trojboj

Z historie

Silový trojboj, anglicky power lifting, vznikl v USA, kde se roku 1960 konala i první soutěž. Je to samostatná soutěžní forma kulturistiky mužů i žen. Skládá se z dřepu s činkou na ramenou, tlaku v leže na vodorovné lavici a tzv. mrtvého tahu (pozvednutím činky ze země vzpřímením trupu). Soutěže v silovém trojboji řídí Mezinárodní federace silového trojboje IPF, založená v roce 1973.

Oddíl silového trojboje

Dobřanský oddíl silového trojboje byl založen v roce 1967 ještě jako odnož sportu zvaného kulturistika. V sedmdesátých až osmdesátých letech sklízeli členové oddílu úspěchy až na republikové úrovni. Mezi významné borce tehdejší doby patřili Vaněk, Jelínek, Babor, Vokáč, Lehečka a Černý. Po generační pauze obnovuje oddíl svoji soutěžní činnost v roce 1998. Velký podíl na tom nese Jaroslav Louda. Ten už v roce 1993, ve svých osmnácti letech, začal pořádat pro místní nadšence „zvedání železa“, neoficiální soutěž v silovém trojboji, aby jim tak přiblížil tento fyzicky náročný sport. Soutěž dostala název „Velká cena Jardy Loudy“. Zatímco v počátcích se jí účastnilo kolem šesti až osmi kluků a koná se v panelákovém sklepe předělaném na činkárnu, tak v roce 2005, při 10. ročníku se představuje v místní sokolovně již více než dvacet mužů a žen. Pro zajímavost uvádíme jména vítězů, v r. 1993 Jaroslav Louda a Petr Krákora, r. 1994 Radek Man, r. 1995-1996 Jaroslav Louda, r. 1997 Michal Mařha dorost a Jaroslav Louda muži, r. 1999 Michal Mařha, r. 2000 David Koranda, r. 2001 Ladislav Mráz, r. 2004 Jan

Niedermeier a v r. 2005 -M. Zazvonilová ženy, Jan Matula příchozí a M.Šebesta registrovaní. V roce 1998 uzrál čas k tomu, aby se ti nejlepší, které oddíl měl představili i na oficiální soutěži. V moravské obci Vranovice se 6. listopadu konala soutěž 2. liga čtyřčlenných družstev. Dobřanský tým se tam ve složení Jaroslav Louda, Marek Impseil, Petr Krákora a Pavel Kubelka umístil na překvapivém 5. místě ze třinácti týmů. Následující rok se již členové oddílu objevili i v soutěžích jednotlivců a hned přivezli medaile z Mistrovství západních Čech. Jaroslav Louda zlatou ve váze do 75 kg, Pavel Kubelka stříbrnou a tehdy ještě junior Michal Mařha bronzovou, oba ve váze do 110 kg. Ještě v téhož roku se Jaroslav Louda stává ve Frýdlantu juniorským mistrem Čech ve váze do 75 kg. V roce 1999 postupil tým do 1. ligy družstev, kde však v roce 2000 obsadil předposlední, sestupové místo. V roce

2001 na Mistrovství České republiky juniorů Jan Matula obsadil 5. místo ve váze do 110 kg a Michal Mařha získal bronz ve váze do 125 kg. Roku 2002 obsadil Petr Krákora 4. místo na Mistrovství Čech a v roce 2004 pak v kategorii do 90 kg skončil na 6. místě. V roce 2002 se na Mistrovství České republiky juniorů opět objevil Michal Mařha, který získal svůj další bronz ve váze do 125 kg, a nově také Ladislav Mráz na 5. místě ve váze do 82,5 kg. Příští rok pak Ladislav Mráz přivezl bronzovou medaili z Mistrovství západních Čech. Vzápětí na Mistrovství Čech získal opět bronz. Třetí bronz pak v roce 2004 z Mistrovství západních Čech. Na Mistrovství Čech pak dokonce stříbrnou medaili ve váze do 82,5 kg. Úspěch zopakoval i v roce 2006 na Mistrovství západních Čech. Ještě v roce 2004 sahalo družstvo v sestavě Marek Impseil, Petr Krákora, Michal Mařha, Ladislav Mráz po postupu do 1. ligy, ale nakonec marně. V roce 2005 získal zlatou medaili Marek Impseil na Mistrovství západních Čech v kategorii do 110 kg. První medaili z oficiální soutěže si odvezl také František Šindelář, když získal bronz ve váze do 75 kg.

Samostatnou kapitolou jsou soutěže v benčpresu. Soutěže „Vánoční cena Vejprnic“ se členové oddílu zúčastňují dlouhá léta a získali zde několik medailí především zásluhou Jaroslava Loudy. V roce 2004 zde obsadil 3. místo Vlastimil Vaněk ml.. Každý rok se členové oddílu účastní Mistrovství Čech ve zvedání kamene v Babylonu u Domažlic. V roce 2006 zde získal 3. místo Petr Krákora. V létech 2005-2006 se dobřanští siláci Vlastimil Vaněk st., Václav Mestl a Petr Krákora účastnili soutěží „Plzeňský biceps“ a „Plzeňský dřep“ odkud přivezli další medaile. Mezi členy oddílu patří i několik kondičních cvičenců.

Stolní tenis

Z historie

Stolní tenis anglicky table tennis, dříve také ping-pong, je síťová sportovní hra s pálkou, hraná na speciálních stolech. Hráči se snaží zahrát celuloidový míček přes sítku tak, aby jej protiháč nemohl odehrát zpátky. Od roku 2001 se hraje na čtyři vítězné sety do 11 bodů. Hrají proti sobě jednotlivci, dvojice a smíšené dvojice. Stolní tenis řídí Mezinárodní federace stolního tenisu ITTF, která byla založena v roce 1926.

Oddíl stolního tenisu

Oddíl stolního tenisu v Dobřanech vznikl roku 1963. Prvopočátky dobřanského stolního tenisu však musíme hledat ještě o několik let dříve. V šedesátých letech minulého století na 2. ZDŠ v Dobřanech pod vedením obětavé učitelky tělocviku sl. Fišerové vzniká kroužek stolního tenisu.

Právě zde počíná svou bohatou sportovní historii dobřanský stolní tenis. Ve škole se konají školní přebory a hlavně se začíná rodit budoucí stolně tenisová herna v tzv. „Džungli“. U zrodu dobřanského stolního tenisu v té době stáli Jan Vachovec, Jaroslav Franěk, Václav Žemlička, Karel Rašplíčka, František Pecl, František a Jan Glatterové, Jiří Pech, Milan a Jindřich Havlíčkové, Zdeněk Bouda, Oli Benedikt a v neposlední řadě i tehdejší hospodář TJ Baník p. Plass. V roce 1963 má dobřanský stolní tenis premiéru v okresním přeboru družstev. Za zmínku stojí i fakt, že právě dobřanští mají velkou zásluhu na vzniku stolního tenisu na okrese Plzeň-jih. Po dvou zkušebních sezonách v okresním přeboru družstev se stolní tenisté proboujevají do krajského přeboru 2. třídy, kde setrvávají dvě sezony. Již v tak krátké historii se dostávají první úspěchy, ale i neúspěchy. První

mužstvo sestupuje z krajského přeboru. Objevují se i další problémy, zejména finanční. Po odchodu několika členů na vojnu se oddíl rozpadá.

Druhý pokus o oživení stolního tenisu v Dobřanech je z roku 1971. Hlavními aktéry jsou opět Milan Havlíček, Jan Vachovec a Václav Žemlička, ke kterým se později přidávají Jindřich Havlíček, Jaroslav Franěk, Zdeněk Bouda a Jan Štěpán. Činnosti oddílu se nakonec daří. Svépomocí se začíná upravovat část staré Sokolovny, aby zde během několika let vznikla jedna z nejlepších heren v kraji. Píle a houževnatost je odměněna prvními úspěchy. První družstvo postupuje do krajského přeboru 2. třídy, ze

kterého pak v roce 1976 postupuje do krajského přeboru 1. třídy. Dochází k nárůstu základny mládeže, na němž mají hlavní podíl Milan Havlíček, Jan Vachovec a Jan Štěpán. V příštích létech svádí dobřanští stolní tenisté boje v divizi.

V roce 1988 zaznamenává první družstvo historický postup do druhé nejvyšší soutěže v ČSSR. Na ligový stolní tenis v podání Miroslava Bultase, Tomáše Horka, Pavla Řehořka a Miroslava Albrechta vzpomínáme dodnes. Vysoko nasazenou latku se však dobřanským nepodařilo udržet dlouho. Časem se první družstvo vrací do krajských soutěží, kde ale patří mezi přední týmy. Ani dobřanské stolní tenistky nezůstávají v tomto období pozadu. Družstvo ve složení Hana Kubová, Michaela Pošarová, Alena a Olga Vachovcovy má ligové ambice. Práce s mládeží vždy přinášela dobřanským vavříny. Krajský primát získávají postupně Jaroslav Franěk, Miroslav Bultas, Alena a Olga Vachovcovy, Luboš Havlíček a v poslední době Petra Pintová a Barbora Bultasová.

Dobřanský stolní tenis může být právem hrdý na své nejslavnější odchovankyně Alenu a Olgu Vachovcovi. Obě sestry se probojovaly do mládežnické reprezentace a zejména Alena sbírala úspěchy i v kategorii dospělých. Z výčtu Aleniných úspěchů připomeňme ty největší. Rok 1991 - vítězství na TOP 12 juniorek v italské Messině na Sicílii a účast na MEJ družstev ve španělské Granadě. V tomto úspěšném roce se Alena také zúčastnila MS dospělých v japonské Chibě. I v dalších létech byla Alena reprezentační stálicí. Vrcholem její kariéry jistě je účast na XXVIII. letních olympijských hrách v řeckých Aténách, které se konaly v roce 2004. Současnost dobřanského stolního tenisu za slavnou historií nijak nezaostává.

Oddíl stolního tenisu má v současnosti kolem 40 členů s různým

stupněm aktivity. První družstvo dospělých úspěšně bojuje v krajském přeboru, druhé a třetí družstvo v přeboru okresním. Družstvo žen hájí naše barvy v divizi. Co nám ostatní oddíly v okolí závidí je určitě naše mládež. Družstvo žáků jednoznačně vévodí regionálnímu přeboru družstev. V individuálních soutěžích se naši žáci účastní serie krajských bodovacích turnajů, kde svými výkony dokazují, že v Dobřanech to s dětmi umí. Prim hráli naši žáci i v krajském přeboru roku 2006, ve kterém získali

tituly ve většině kategorií. David Reitšpies a Barbora Bultasová hájí barvy našeho oddílu i na republikové úrovni. Jejich účast na republikovém přeboru mladšího žactva ve Zlíně a postup mezi 32 nejlepších je opravdovým úspěchem. Úspěšně

si vede i náš v současnosti nejlepší dorostenec Jan Roubíček. Již od žáků se pohybuje v krajské špičce, což platí i pro jeho současné působení v kategorii dorostu. V roce 2004 družstvo dobřanských starších žáků ve složení Jan Roubíček, Oldřich Podhadský a Petr Malý dosáhlo vynikajícího úspěchu, když se probojovalo až do semifinále turnaje republikového přeboru družstev. Stolní tenis v Dobřanech má svou historii, svou současnost a pevně věříme, že i svou velkou budoucnost.

Tenis

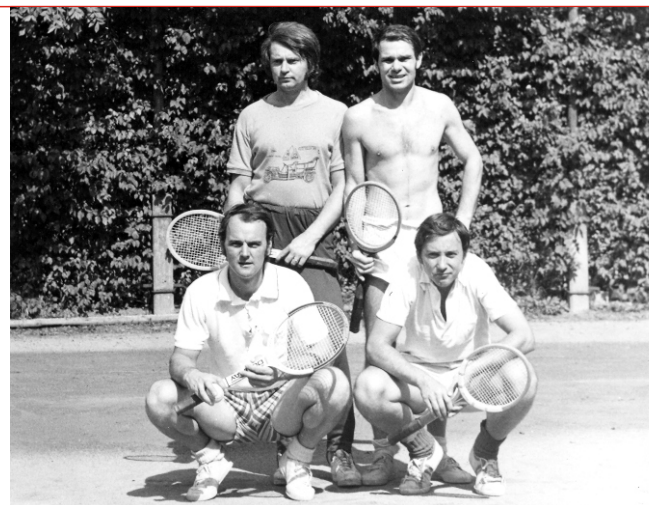
Z historie

Tenis je sportovní síťová hra jednotlivců a dvojic. Úkolem hráčů je zahrát míček tenisovou raketou přes 91,5 cm vysokou síť do pole soupeře tak, aby jej soupeř nemohl vrátit. Hraje se na tenisovém dvorci (kurtu) o rozměrech 8,23 x 23,77 metrů pro dvouhru a 10,97 x 23,77 metrů pro čtyřhru. Muži i ženy hrají dvouhru, čtyřhru a smíšenou čtyřhru. Hraje se na antukovém, umělém, asfaltovém povrchu a na trávě. Na otevřených hřištích a v halách. Tenis řídí Mezinárodní tenisová federace IFT, založená v roce 1913.

Tenisový oddíl

Je jedním z oddílů, sdružených v TJ Dobřany. Byl založen v roce 1964 a sídlí ve sportovním areálu „Džungle“ v Lipové ulici. K 1. lednu 2007 má 50 členů a v čele tohoto oddílu stojí Pavel Vrzal. Účastní se nemistrovské soutěže pro dospělé „Davis cup“, každoročně pořádá řadu turnajů, soustavně se věnuje mládeži, např. tenisová škola. Díky tomu v roce 2006 družstvo mladších žáků obsadilo v Krajské soutěži II. místo.

Počátky tenisu v Dobřanech jsou úzce spojeny se založením Zemského ústavu pro choromyslné (dnešní Psychiatrická léčebna) koncem 80. let 19. století. Již od roku 1925 je možné sledovat herní aktivity personálu léčebny na dvou betonových a jednom písčitém dvorci. Od druhé poloviny 50. let začíná kurty využívat i dobřanská veřejnost, a to mladíci Josef Kreuzman, Antonín Strohmaier, Sláva Melichar a další vedení Václavem Kolvratníkem. Jejich soustavná sportovní činnost a myšlenka na její uspořádání do organizované podoby vedla k založení v roce

1964 a ustavení družstva mužů, které se pravidelně zúčastňovalo všech přeborů a turnajů, pořádaných OV ČSTV Plzeň-jih. Prvním předsedou oddílu byl zvolen Václav Kolvratník, zastávající současně i funkci trenéra. Odpovědnost za finance byla svěřena Josefu Kreuzmanovi a správcem kurtů se stal Antonín Strohmaier. Další rozvoj tenisového oddílu byl omezen jak pronajímatelem tenisových kurtů, a to v podobě nezájmu o rozšiřování herních ploch, tak i nedostatečnými zdroji finančních prostředků pro zvyšování technického zabezpečení oddílu. Negativní vliv měla i skutečnost, že uvedené osoby

nebyly kmenovými zaměstnanci léčebny. Uvedené okolnosti vedly funkcionáře TJ Baník Dobřany k rozhodnutí o přenesení herních aktivit oddílu na plochu bývalého zimního stadionu, nacházejícího se v dnešním sportovním areálu „Džungle“ blízko Psychiatrické léčebny.

V létech 1976 - 1978 na základě osobní iniciativy Václava Kolovratníka a významné metodické a finanční podpory nově založené tenisové sekce OV ČSTV Plzeň-jih byly vybudovány tři tenisové kurty, které již tehdy plně vyhovovaly hernímu i soutěžnímu řádu tenisu. Rozšiřující se členská základna oddílů pak vyvolala potřebu vybudování čtvrtého kurty, ke kterému došlo na přelomu 70. a 80. let a jehož kompletní rekonstrukce byla dokončena na jaře roku 2003. Nově vybudované kurty, zlepšující se materiálnětechnické vybavení, širší propagace tenisu i významné úspěchy československých tenistů přilákaly nové zájemce o tento sport. Ti vytvořili základ pro ustavení tří družstev dospělých (jedno pro mistrovské soutěže a dvě pro nemistrovskou soutěž tzv. „Davis cup“), dvou dorosteneckých družstev a tří družstev žactva. Získané zkušenosti a organizační schopnosti byly využity při aktivní účasti v prázdninové tenisové soutěži Grand Prix pro mladší a starší žactvo a pro dorost, jejíž první ročník se uskutečnil již v roce 1976. Tato soutěž, původně organizovaná OV ČSTV Plzeň-jih, přerostla v celostátní turnaj kategorie B s účastí až 1200 hráčů z 85 oddílů a přinesla významný úspěch domácímu oddílu. V roce 1988 kategorii staršího žactva získal Michal Fait nejvyšší ocenění. Od konce 80. let je možné sledovat útlum činnosti tenisového oddílu, který se projevil zejména klesajícím počtem jeho členů. K zásadnímu oživení sportovní činnosti oddílu, zlepšování jeho materiálnětechnického vybavení i sociálního zázemí dochází od

konce 90. let. Nově přichozím členům tenisového oddílu pod vedením Zdeňka Bláhy se daří získat další významný zdroj finančních prostředků, a to v podobě sponzorských příspěvků a darů. Výsledkem realizace jejich plánů, podporovaných dalšími nadšenci, nejen z tenisového oddílu, je vybudování nového odvodňovacího systému s meliorační jámkou, oprava inženýrských sítí, nové elektroinstalační rozvody, oprava oplocení, osázení nové zeleně, modernizace sociálního zázemí pro hráče, pokrytí hlavní cesty ve sportovním areálu zámkovou dlažbou i kompletní rekonstrukce čtvrtého kurty určenému především pro mladou generaci. Pro umocnění příjemné pohody i relaxaci členů oddílu a návštěvníků sportovního areálu bylo

postaveno kryté posezení v podobě altánu, nový bar s kuchyní kde se nabízí nápoje, občerstvení i různé speciality ze zahradního grilu s udírnou. Od října 2004 do května 2005 proběhla kompletní rekonstrukce tří tenisových kurtů, vybudovaných v letech 1976 - 1978. Byl vybudován i účinnější systém drenáže a sběrných jímek. Byla také uložena nová podkladová vrstva škváry. Odvod nadbytečného množství vody z povrchu hřišť a současně zlepšení vlhkosti povrchu kurtů zajišťuje speciální podantuková směsná vrstva, tzv. Siberka. Pro umělé zavlažování byla vykopána a vyskružena studna jako samostatný zásobník, ze kterého je voda přiváděna podzemní vodoinstalační sítí na herní plochu kurtů pomocí elektronicky či mechanicky ovladatelných rozprašujících trysek. Zkrácení časové náročnosti i snížení materiálových nákladů na přípravu i během hry umožňují nové umělohmotné pásy, vymezující herní plochu kurtů a nahrazují klasické vápenné čáry.

Turisté

Z historie

Klub Českých turistů ČKT byl založen roku 1988 v Praze jako celonárodní turistická organizace.

Zřizoval turistické ubytovny, budoval turistické cesty, rozhledny, organizoval ochranu přírody, dbal o kulturně historické památky a vydával průvodce. Ve 30. letech měl více jak 200 000 členů. Klub zanikl v roce 1948 sloučením do sjednocené tělovýchovy jako turistická organizace. Obnoven byl v roce 1990 s původním názvem Klub českých turistů.

Odbor KČT

Po vzniku krajské komise tělovýchovy byly zakládány na školách odbory turistiky. Ředitel ZŠ v Dobřanech, pan Jan Šabek, člen OV ČSTV, založil na II. ZŠ odbor pěší turistiky v Dobřanech. Současně v 60. letech na I. ZŠ vznikl krčoužek cykloturistiky pod vedením pánů Antonína Dubana a Josefa Duchka. Kroužek měl okolo dvaceti členů. Ti jezdili na výlety a zúčastňovali se různých turistických srazů. V roce 1963 se účastnili cykloturistické etapové jízdy z Chebu do Nízkých Tater na Mezinárodní sraz cykloturistů. V roce 1961 a 1962 podnikli cestu na maďarský Balaton. V roce 1965 v Klenčí pod Čerchovem se stali Zdeněk Duban a Josef Šimeček krajskými přeborníky v cykloturistickém závodě starších žáků. Poté co žáci jejichž rodiče vedli kroužek ukončili školní docházku, kroužek zanikl. Po krátké době zanikl i odbor pěší turistiky. V roce 1980, uložil výbor TJ Baník svému členu Miloslavu Steinerovi založit v Dobřanech turistický oddíl. Vyzval zájemce o tuto činnost a 12. března 1980 přípravná schůze založila odbor turistiky TJ Baníku Dobřany a zvolila výbor ve složení: předseda Lubomír Kučera, místopředseda Miloslav

Steiner, jednatel Vladimír Topinka, organizační pracovník Oldřich Novotný a člen výboru Rudolf Kořan.

Již 23. března 1980 byla první vycházka kolem Dobřan. V krátké době se odbor rozrostl na 28 členů, kteří začali plnit na svých vycházkách turistický odznak 100 jarních km. Hlavní náplní odboru byly pravidelné vycházky do blízkého i vzdálenějšího okolí. Byly to akce jednodenní i víkendové. V posledních pěti letech členové ČTK vždy v létě vyjíždějí na týdenní pobyty po celé ČR. Mimo tuto hlavní činnost odbor již v roce 1981 uspořádal pro děti vycházku s ukázkou výcviku psů v areálu svazarmovského cvičiště „Na psíkárně“, soutěže a táborák. Protože byl velký zájem dětí, začal odbor v roce 1984 spolupráci se Svazem žen a divadelním souborem ze Lhoty na Den dětí pořádat Pohádkový

les. Účast na této akci byla veliká. Na první ročník přišlo 420 osob. V roce 1985 560 osob a o rok později 750 osob. Největší účast byla v roce 1988, kdy přišlo 1026 osob. Poslední ročník se ještě podařilo uskutečnit v roce 1992 s účastí 920 osob. Tím tato akce skončila pro nezáměr spolupracujících složek. Odbor KČT, který v té době měl pouze 24 členů na tuto akci nestačil. Akce byla obnovena v roce 2000 v rámci Dobřanské padesátky a v součinnosti se skauty, pionýry a za značné podpory Kulturního zařízení města se akce obnovila, ale už ne ve stejném rozsahu. Účast 349 dětí v prvním roce a 635 dětí v roce 2002 ukazuje, že o tuto akci je zájem.

Dobřanská padesátka je významnou akcí Zpč. kraje. Do roku 1992 se startovalo z Dobřan a nyní se startuje ještě z Plzně - Černic. Významnou měrou nám v začátcích pomohla Psychiatrická léčebna, která nám bezplatně poskytovala své kulturní zařízení. Účast na této akci se pohybuje kolem 250 osob. Další novou akcí, kterou odbor oslavil vstup do nového Milénia, byl v roce 2000 výstup na Šlovický vrch, který je od té doby pořádán vždy 1. ledna. Akci řada občanů města přivítala a pravidelně se jí 100 až 200 osob zúčastňuje, vždy podle počasí. Další náplní odboru je výkonostní turistika. Plněním zápočtových cest (vždy za určitou dobu, ujit stanovený počet km) se dosahovalo výkonostních odznaků. Rovněž byly členy plněny oblastní odznaky. Nejvíce úspěchů zde dosáhl František Fiala, Karel Baštář, Lubomír Kučera, Miroslav Rabas, Lidka Kučerová a Josef Paroubek.

Ve výboru odboru KČT TJ Dobřany během 26-ti let jeho trvání působili tyto členové: Lubomír Kučera, Milosla Steiner, Anna Piherová, Ing. Svatoslav Leitl, František Fiala, Danuše Markvartová, Václav Maršálek, Věra Sternerová, Karel

Bohmann, Eliška Matasová, Vladimír Topinka, Boris Gerega, Luboš Gittler, Judita Grundská, a Pavel Martínek. Tito členové se také nejvíce podíleli na vedení vycházek. Od roku 1983 dosahoval odbor titul Vzorný za činnost a splnění podmínek. A od roku 1992, kdy vznikla oblast Plzeňsko je odbor pravidelně hodnocen mezi prvními. Odbor uspořádal v Dobřanech Jarní setkání turistů okresu Plzeň-jih. Do kulturního domu PL přišlo 250 osob. Příspěvky přednesli zástupci okresu i města Dobřany. V roce 1989 odbor zajišťoval předspartakiádní Ohňové poselství kde vystoupil zástupce ČSTV a okresu. Vystoupily i ženy s kužely. Po celou dobu trvání odbor KČT spolupracoval se složkami města při akcích pro mládež. V roce 2005 patnáct členů KČT Dobřany

pomáhalo organizačně zajišťovat největší akci Světovou turistickou olympiádu, která se konala v Plzni. Jejich práce byla vysoce ceněna vrcholným orgánem KČT. Další rozvoj odboru KČT závisí na zájmu mladých občanů města.

Členská základna stárne a přes všechno úsilí nových, mladých členů nepřibývá. Dosud se nepodařilo založit sekci cyklistiky. Neorganizování cyklisté tak i pěšáci, kteří denně sportují, nejsou ochotni se organizovat.

Zápas

Z historie

Zobrazení zápasu, jednoho z nejstarších sportů v historii lidstva, můžeme nalézt na 6000 let starých nástěnných malbách. Zápas hrál velkou roli na olympijských hrách ve starověkém Řecku. Římané tento sport převzali a nám se uchoval v podobě řecko-římského zápasu dodnes. Vedle toho existuje ještě tzv. volný styl. Rozdíl mezi řecko-římským zápasem a volným stylem je, že při řecko-římském zápase se nesmí používat nohou a úchopy pod pasem. Zápasí se na žíněnce o průměru 9 m. Jedno kolo trvá 5 minut, pokud někdo nevíteží dřívě, např. položením na lopatky. Systém bodování závisí na úspěšnosti v jednotlivých kolech. V zápase existuje deset váhových kategorií. Mezinárodní amatérská asociace zápasu vznikla v roce 1911. U nás byl zpočátku zápas provozován pod názvem těžká atletika v Sokolských jednotách. První oddíl těžké atletiky mimo řady Sokola byl A.C. Praha 1890. V roce 1903 vzniká Český atletický svaz jako první ústředí těžké atletiky. Dnes je řídicím orgánem Svaz zápasu České republiky.

Zápasnický oddíl

Jedním z prvních dobřanských borců, kdo v roce 1932 začal se zápasem byl Toník Hornák st., člen klubu Bivoj II. Nýřany. Dalším byl Josef Klíma st.. Ten startoval také za Bivoj Nýřany později za ATK Praha v jehož dresu se v pérové váze roku 1948-1950 stal mistrem republiky. Roku 1959 Josef Klíma s Miloslavem Tobrmanem zakládají dorostenecký oddíl těžké atletiky pod názvem Bivoj Baník Dobřany, po krátké době už jen oddíl zápasu Baník Dobřany. Zápas se dělil na řecko-římský a na volný styl.

Zápasilo se střídavě. Začátky byly těžké nebyly žíněny. Až později dostal oddíl od ČSTV spartakiádní žíněny. Důl Dobré Štěstí zakoupil zápasnickou plachtu tzv. deku a dresy. Zápasilo se 2 x 5 minut, přestávka a po ní 3 x 3 minuty.

Jako začátečníci oddíl tvořili: Karel Flaks, Bohumil a Václav Erhartovi, Roman Ziedler, Láďa Duba, Viktor Holub, Míra Živný, Vojta a Josef Harantovi, Jan Albl a Václav Duchek. Později se přidali Josef Duchek, Václav Flaks, Láďa Karel, Tonda Hornák, Karel Vavříčka, Josef Štětka, Dan a Jaroslav Chladové, Karel Netrval, Míra Anderle, Jaroslav Bernklaun a jiní. Borci se účastnili Krajských přeborů jednotlivců i družstev. Dobřanské družstvo pravidelně obsazovalo druhé nebo třetí místo. Krajskými přeborníky se v jednotlivcích stali Roman Ziedler, Karel Flaks, Míra Živný, Láďa Duba a Václav Duchek. V roce 1962 obsadilo dobřanské družstvo na přeboru Čech v Trutnově 5. místo ze čtrnácti účastníků. Z Dobřan až do reprezentace došli Míra Živný, Karel Vavříčka a Roman Ziedler, který se také stal mistrem republiky.

Plzeňští funkcionáři začali pokukovat po našich borcích. Zvláště pak Karel Boháček z TJ Masna Plzeň, který byl ústředním trénerem zápasu. Ten také se svým kamarádem Josefem Klímou na žíněnkách na fotbalovém stadionu předváděl exhibici zápasu. Protože muži nebyli a dorostence si půjčovaly oddíly z Plzně např. na mistrovství republiky, VC Ostravy, VC Prahy a Dunajský pohár do Bratislavy, tak následně z Dobřan odchází Karel Flaks, Roman Ziedler, Josef Štětka a Jaroslav Bernklaun do TJ Masna Plzeň a Míra Živný s Václavem Erhartem do Lokomotivy Plzeň. Tak se rozpadla kostra týmu. Velký zájem byl i o Václava Duchka, ale ten zůstal věrný svému oddílu. Oddíl se dělil o Sokolovnu se stolním tenisem, chlapcům se už nechtělo

neustále sestavovat žíněny a opět je uklízet, tak oddíl v roce 1968 končí svoji činnost. Z pamětníků se zápasu věnuje pouze Míra Živný jako tréner a rozhodčí.

Asociace sportu pro všechny

Z historie

Od nepaměti si lidé uvědomovali, že sportováním a posilováním své tělesné zdatnosti utuží své zdraví a svého ducha. Po vzoru zakladatelů české tělovýchovy Dr. Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera přichází celá řada dalších nadšených propagátorů tělovýchovy. Je tomu tak i v Dobřanech, kde vzniká první spolek Sokol Dobřany. Byli to právě sokolové a členové DTJ Dobřany, kteří zde vybudovali základy, na kterých tělovýchova stála a dodnes stojí. V současné době je základní a rekreační tělesná výchova řízena Českou asociací sportu pro všechny.

Oddíl ASPV

Počátky činnosti sahají do doby první republiky, kdy se cvičenci Sokola Dobřany zúčastňovali Všesokolských sletů a členové DTJ veřejných cvičení. Tato činnost byla násilně přerušena okupací.

Po osvobození v roce 1945 nastala doba velkého rozmachu tělovýchovy a sportu. Byla obnovena činnost Sokola i DTJ. Pod vedením obětavých cvičitelů probíhalo již na podzim pravidelné cvičení v Občanské besedě a později v opravené sokolovně. Zúročení této obětavé práce bylo vystoupení cvičenců na župním a X. Všesokolském sletu v Praze roku 1948. V roce 1949 po reorganizaci tělovýchovy v ČSR byly obě tělocvičné jednoty sloučeny pod společným názvem Sokol Dobřany, který byl v roce 1953 přejmenován na Baník Dobřany.

Činnost ZRTV nebyla však nikdy přerušena. Během této doby probíhala pravidelná cvičení pod vedením cvičitelů mužů a žáků jako byli Josef Macháček, Vincent Šel, Jindřich Šindelář, Jaroslav Smola, Václav Brož a Jiří Maxa, v ženských a žákyňských složkách

pak Vlasta Linková, Věra Fínová, Božena Roušalová, Alena Holubová, Dana Hornáková, Hana Skálová, Miluška Křištofová, Alena Tůmová, Zdeňka Tomanová, a později Hana Schléglová. Vybraní cvičenci a cvičenky se zúčastnili všech spartakiád v Praze. V mezidobí spartakiád pak okresních a krajských soutěží ve sportovní gymnastice a lehké atletice. Ze cvičenců, kteří začínali v Dobřanech a pak začali závodit ve sportovních oddílech si zaslouží pozornost Jitka Kokošková (roz. Wintrová) reprezentovala s družstvem moderních gymnastek naší republiky na gymnastradě v Montrealu u příležitosti světové výstavy. Další moderní gymnastkou pocházející z Dobřan byla Vilma Bašná, která byla také reprezentantkou a později působila

jako trénerka. Největších úspěchů z dobřanských cvičenců dosáhla Alena Černáková jako členka reprezentačního týmu sportovní gymnastiky v roce 1976 na Olympijských hrách v kanadském Montrealu. V současné době cvičí v Dobřanech v ZŠ žákyně, ženy a rodiče s dětmi pod vedením cvičitelky Hany Schléglové a skupina žen pod vedením cvičitelky Zdeňky Tomanové.

Výbor Tělovýchovné jednoty chtěl tímto všem připomenout slavnou i méně slavnou historii stoletého sportování v Dobřanech. Snažil se získat co nejvíce informací o jednotlivých sportech, oddílech a jednotlivcích i těch už neexistujících. Nebylo to vždy jednoduché, někdy chyběly jakékoliv písemné doklady a pamětníci již nežijí, nebo o nich bohužel nevíme. Velké díky proto patří všem těm, kteří nám ochotně vyšli vstříc, neboť bez nich by tato publikace nevznikla. Prosíme proto o shovívavost jestliže zjistíte, že jsme něco, či někoho opoměli nebo nesprávně uvedli. Budeme velice rádi když chybějící informace sdělíte, kterémukoliv členu výboru nebo vedoucím oddílů, abychom mohli vyplnit tato bílá místa naší historie. Největší radost nám, ale udělají Ti, kteří mezi nás přijdou a rozšíří tak naše řady.

Za podporu naší činnosti děkujeme

**MĚSTU DOBŘANY
KRAJSKÉMU ÚŘADU PLZEŇSKÉHO KRAJE
SPORTOVNÍ UNII PLZEŇ-JIH
A VŠEM SPONZORŮM DOBŘANSKÉ TĚLOVÝCHOVY**

Bulletin ke 100. výročí tělovýchovy v Dobřanech zpracoval z podkladů jednotlivých oddílů, sportovních příznivců a přátel Zdeněk Duban, člen výboru T.J. Dobřany, který tímto děkuje za spolupráci těm, kteří podklady poskytli a nebo pomohli radou či jiným způsobem.

V Dobřanech roku 2007

Grafická úprava © Zdeněk Duban
Tiskárna F-Tisk, Záluží